

Samrådstale B

Samråd i Folketingets udvalg for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri den 17. november 2004.

Samrådspørgsmål B:

”Af ” rapporten over revision af Fødevaredirektoratets kontrol med fødevarer” fremgår det også, at fødevarekontrollen i disse år gennemgår en omfattende omlægning, hvor mange ressourcer går til erfa-grupper, supervision og uddannelse. Hvordan mener ministeren, at ønsket om et stabilt højt niveau for fødevarekontrollen harmonerer med nedskæringer midt i en krævende omstillingsfase?”

Indledning

Udvalget for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri har endvidere anmodet om besvarelse af spørgsmål B.

Hele centraladministrationen er underlagt et generelt effektiviseringskrav fra Finansministeriet. Sådan har det været gennem en længere årrække. Dette gælder naturligvis også for Fødevarestyrelsen.

Selv om vi er underlagt disse krav, skal vi sikre, at der forsat er et stabilt højt niveau for fødevarekontrollen, og at den udføres på et ensartet grundlag og et fagligt kvalificeret niveau. Det sker bl.a. ved at benytte redskaber som erfa-grupper, supervision og efteruddannelse og kompetenceudvikling.

Jævnfør også vores tidligere drøftelser kræver løbende opfølgning og forbedringer, at der afsættes de nødvendige ressourcer til det formål.

Ressourceforbrug

Fødevarestyrelsen vurderer, at der på årsbasis bruges i alt 15,45 årsværk til erfa-grupper, supervision og efteruddannelse. Hertil kommer, at der afsættes 1% af de tilsynsførendes lønsum til kompetenceudvikling samt den tid, som de tilsynsførende bruger på kursusdeltagelse mv.

Når man tager i betragtning, at der er ca. 1.900 årsværk i Fødevarestyrelsen, så synes jeg, at det er en helt rimelig disposition at investere 15,45 årsværk og 1% af lønsummen i kvalitetsudvikling af kontrolarbejdet.

Og taget i betragtning, at der er ca. 1.900 årsværk ansat i Fødevarestyrelsen har jeg svært ved at se, hvordan et forbrug på 15,45 årsværk og 1% af lønsummen på kvalitetsudvikling skulle kunne stille sig hindrende i vejen for den enkelte tilsynsførendes produktivitet.

Samtidig vil jeg gerne henlede udvalgets opmærksomhed på, at Fødevarestyrelsen arbejder med en såkaldt budgetmodel, som er et styringsredskab, der bl.a. fastsætter hvor megen tid regionerne skal afsætte til tilsyn med de forskellige typer virksomheder i forhold til de ressourcer,

regionerne har til rådighed.

Hvis man ser på den tid, der afsættes til tilsynene ud fra budgetmodellen, så kan man godt sige, at de tilsynsførende har tid nok til at nå deres tilsyn. Dermed ikke sagt, at de ikke har travlt – for det har de, og det har alle medarbejdere i Fødevarestyrelsen.

På baggrund af budgetmodellen skal en tilsynsførende i detailledet gennemføre ca. 2 tilsyn i gennemsnit om dagen for at nå det hele på årsbasis.

Sagt lidt firkantet så skal den tilsynsførende nå f.eks. en kiosk og et pizzeria om dagen. I praksis er det som regel sådan, at en tilsynsførende skal nå 2, 3 eller måske 4 tilsyn den ene dag og f.eks. bruger den næste dag på at lave sagsopfølgning og andre opgaver på kontoret.

Ifølge budgetmodellens tal for 2005 er der f.eks. afsat ca. 1,2 time til det årlige tilsyn i en kiosk, der sælger emballerede fødevarer. Der er afsat 6,2 timer til 2-3 tilsyn i restauranter. Den tid er inklusiv forberedelse, kørsel, selve tilsynet og sagsbehandlingen bagefter. Man skal huske, at det er et fåtal af tilsynene, der resulterer i en efterfølgende sagsopfølgning.

De tilsynsførende er rigtig gode til at tilrettelægge deres tilsyn, så der er geografisk stordrift med hensyn til kørsel.

Alt i alt mener jeg derfor, at de tilsynsførende har den nødvendige tid til rådighed til selve tilsynet.

Det er også Fødevarestyrelsens vurdering, at der med udgangspunkt i budgetmodellen er tilstrækkelig tid til at gennemføre et effektivt og målrettet tilsyn.

Ud over den tid, vi bruger på tilsynene, er der i budgetmodellen afsat tid til kvalitetsudvikling, bla. Erfagrupperne, supervision og efteruddannelse.

Hvis vi ikke brugte de nævnte ressourcer på erfa-grupper, supervision og kompetenceudvikling, ville det uden tvivl betyde en gradvis, betydelig forringelse af det faglige niveau. Der ville også være meget stor risiko for at opgaverne blev forvaltet uensartet mellem regionerne og mellem de enkelte tilsynsførende. Endelig ville det være i strid med en række kommende EU-regler, hvis vi bl.a. ikke udførte supervision og sikrede den nødvendige kompetenceudvikling.

Jeg vil gerne kort beskrive de nævnte

redskaber til kvalitetsudvikling:

ERFA-grupper

Erfa-grupperne er helt nødvendige fora for de tilsynsførende til at sikre fælles fortolkning af reglerne. Uden erfa-grupperne ville vi få en uensartet forvaltning af kontrolopgaverne på tværs af regionerne.

Supervision

Mørkhøjs supervision af regionerne er nødvendig for at sikre, at regionerne varetager deres opgaver ensartet og korrekt og forvalter ressourcerne effektivt. Uden supervisionen af regionerne ville vi have sværere ved at sikre os, at opgaverne løses ensartet og effektivt.

Kvalitetssupervision

Kvalitetssupervision er kvalitetskontrol med selve tilsynet. Under kvalitetssupervision er chefen med den tilsynsførende ude på tilsyn og har mulighed for at se, om den tilsynsførende lever op til kvalitetskravene. Uden kvalitetssupervisionen ville vi have sværere ved at bedømme, hvordan tilsynsopgaven rent faktisk løses, og dermed ville vi mangle et vigtigt redskab til at styre kvaliteten af tilsynet.

Kompetenceudvikling

Endelig er vedligeholdelse og videreudvikling af kontrolpersonalets kompetencer en uomgængelig forudsætning for, at opgaverne kan løses på et højt fagligt niveau. Uden kompetenceudvikling af kontrolpersonalet ville vi opleve en gradvis forringelse af det faglige niveau til skade for både virksomheder og forbrugere.

Afrunding

Mit svar er derfor, at ved netop at bruge en passende andel af Fødevarestyrelsens ressourcer på kvalitetsudvikling sikrer vi os et stabilt, ensartet og højt niveau for fødevarekontrollen.